14/07/2020

Τι να κάνουμε όταν είμαστε πληγωμένοι – Οσίου Νικοδήμου του Αγιορείτου

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Όταν βρίσκεσαι πληγωμένος, επειδή έπεσες σε κάποιο αμάρτημα λόγω αδυναμίας σου ή καμιά φορά με την θέλησί σου για κακό σου, μη δειλιάσης· ούτε να ταραχθής γι᾽ αυτό, αλλά αφού επιστρέψης αμέσως στο Θεό, μίλησε έτσι.

«***Βλέπε, Κύριέ μου· έκανα τέτοια πράγματα σαν τέτοιος που είμαι· ούτε ήταν δυνατό να περίμενες και τίποτα άλλο από εμένα τον τόσο κακοπροαίρετο και αδύνατο, παρά ξεπεσμό και γκρέμισμα***».

Και εδώ, ξευτελίσου στα μάτια σου αρκετή ώρα και λυπήσου με πόνο καρδιάς για την λύπη που προξένησες στον Θεό και χωρίς να συγχυσθής, αγανάκτησε κατά των αισχρών σου παθών, ιδιαιτέρως δε και μάλιστα, εναντίον εκείνου του πάθους που έγινε αιτία να πέσης· έπειτα πες πάλι· «***Ούτε μέχρι εδώ θα στεκόμουνα, Κύριέ μου, και θα αμάρτανα χειρότερα, εάν εσύ δεν με κρατούσες με την πολύ μεγάλη σου αγαθότητα***».

Και ευχαρίστησέ Τον και αγάπησέ Τον περισσότερο παρά ποτέ θαυμάζοντας την τόση μεγάλη ευσπλαγχνία Του, ότι και παρόλο που λυπήθηκε από σένα, πάλι σου δίνει το δεξί Του χέρι και σε βοηθάει, για να μη ξαναπέσης στην αμαρτία· τελευταία πες με μεγάλο θάρρος στη μεγάλη ευσπλαγχνία Του· «***Εσύ, Κύριέ μου, κάνε σαν εκείνος που είσαι και συγχώρεσέ με και μην επιτρέψης στο εξής να ζω χωρισμένος από σένα, ούτε να απομακρυνθώ ποτέ, ούτε να σε λυπήσω πλέον***

».

Και κάνοντας έτσι, μη σκεφθής αν σε συγχώρεσε, διότι αυτό δεν είναι τίποτα άλλο, παρά υπερηφάνεια, ενόχλησις του νού, χάσιμο του καιρού και απάτη του διαβόλου, χρωματισμένη με διαφόρες καλές προφάσεις.

Γι᾽ αυτό, αφήνοντας τον εαυτό σου ελεύθερα στα ελεήμονα χέρια του Θεού, ακολούθησε την άσκησί σου, σαν να μην είχες πέσει. Και αν συμβή εξαιτίας της αδυναμίας σου να αμαρτήσης πολλές φορές την ημέρα και να μείνης πληγωμένος, κάνε αυτό που σου είπα όλες τις φορές, όχι με μικρότερη ελπίδα στο Θεό.

Και κατηγορώντας περισσότερο τον εαυτό σου και μισώντας την αμαρτία περισσότερο, αγωνίσου να ζης με περισσότερη προφύλαξι.

Αυτή η εκγύνασις δεν αρέσει στο διάβολο· γιατί βλέπει πως αρέσει πολύ στο Θεό, επειδή και μένει ντροπιασμένος ο αντίπαλος, βλέποντας ότι νικήθηκε από εκείνον, που αυτός είχε πριν νικήσει.

Γι᾽ αυτό και διαφορετικούς απατηλούς τρόπους χρησιμοποιεί για να μας εμποδίση να μη το κάνουμε. Και πολλές φορές πετυχαίνει τον σκοπό του εξαιτίας της αμέλειάς μας και της λίγης φροντίδας που έχουμε στον εαυτό μας.

Γι᾽ αυτό, όσο εσύ βρεις δυσκολία σε αυτό από τον εχθρό, τόσο περισσότερο πρέπει να αγωνισθής να το κάνης πολλές φορές, ακόμη και αν μία μόνο φορά έπεσες· μάλιστα πρέπει αυτό να κάνης, αν, αφού αμαρτήσης, αισθάνεσαι ότι ενοχλείσαι και συγχύζεσαι και σε πιάνη απελπισία για να μπορέσης έτσι με αυτό να αποκτήσης ειρήνη και γαλήνη στην καρδιά σου και θάρρος μαζί· και αφού οπλισθής με αυτά τα όπλα, να στραφής στο Θεό.

Γιατί, αυτή η παρόμοια ενόχλησις και ταραχή που έχει κάποιος για την αμαρτία, δεν γίνεται επειδή με αυτό που έκανε λύπησε τον Θεό, αλλά γίνεται για τον φόβο της δικής του καταδίκης· και αυτό σημαίνει ότι, αυτή προέρχεται από την φιλαυτία, όπως πολλές φορές είπαμε.

Ο τρόπος λοιπόν, για να αποκτήσης την ειρήνη, είναι ο εξής· να ξεχάσης τελειωτικά την πτώσι και την αμαρτία σου και να παραδοθής στην σκέψι της μεγάλης και άφατης αγαθότητας του Θεού· και ότι, αυτός μένει πολύ πρόθυμος και επιθυμεί να συγχωρέση κάθε αμαρτία, όσο και αν είναι βαρειά, προσκαλώντας τον αμαρτωλό με διάφορους τρόπους και μέσα από διάφορους δρόμους, για να έλθη σε συναίσθησι και να ενωθή μαζί του σε αυτή την ζωή με την χάρι του· στην δε άλλη, να τον αγιάση με τη δόξα του και να τον κάνη αιώνια μακάριο.

Και αφού με αυτές και παρόμοιες σκέψεις και στοχασμούς, γαληνέψης το νου σου, τότε θα επιστρέψης στην πτώσι σου, κάνοντας όπως είπα πιο πάνω· κατόπιν, όταν έρθη η ώρα της εξομολογήσεως (την οποία σε προτρέπω να κάνης πολύ συχνά), θυμήσου όλες σου τις αμαρτίες, και με νέο πόνο και λύπη, για την λύπη του Θεού, και με πρόθεσι και απόφασι να μη τον λυπήσης πλέον, φανέρωσέ τες όλες στον Πνευματικό σου και κάνε με προθυμία τον κανόνα που θα σου ορίση.

Από το βιβλίο: «ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ» Οσίου Νικοδήμου του Αγιορείτου.
(Απόδοση στη νέα Ελληνική: Ιερομόναχος Βενέδικτος
Έκδοση Συνοδείας Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Νέα Σκήτη, Άγιον Όρος).

Πηγή: Ιερά Μητρόπολη Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού